

Ce misca piata?

Finalul lunii mai a adus piata bursiera din Romania intr-o stare cu care nu ne-am mai intalnit demult. Parca si uitasem atmosfera din piata cand pe aproape orice actiune din Market Watch te uiti, ea creste. Si nu creste oricum, ci urca cu peste 10% direct la deschidere sau ajunge la peste 10% intr-un timp scurt. Sau chiar ajunge la maximul posibil al zilei si piata ramane fara oferta afisata pana la inchidere.

Am asistat din nou, la fel ca la jumatatea lunii mai, la o serie de sedinte de crestere evidenta, serie ce a culminat cu un final de saptamana de-a dreptul furtunos in care indicii Bursei de la Bucuresti au spart noi praguri de rezistenta si lichiditatea a fost mult mai buna decat de obicei (pentru prima data in 2008, valoarea tranzactionata intr-o sedinta a depasit vinerea aceasta 100 milioane lei).

Dar ce a determinat aceste miscari, care sunt angrenajele, mecanismele, reperatele motivationale care au ocazionat sau chiar au generat asemenea crestere? Mai ales in conditiile in care atmosfera din mediul financiar de peste ocean nu s-a limpezit, nebuloasa inca persista in ceea ce priveste criza de lichiditati care a provocat atatea pagube in ultima jumatate de an.

E adevarat, rezultatele pe primul trimestru au venit in general bune, iar pe fondul scaderilor de curs au ajuns multe din actiuni la indicatori de evaluare atractivi. Principalii indici americani au dat si ei semne de revenire in ultima saptamana. Pe instrumentarul analizei tehnice, majoritatea actiunilor au inceput sa deseneze pattern-uri ce degaja optimism. Analistii romani sunt optimisti cu privire la cresterea PIB pe primul trimestru din acest an, ce va fi anuntata luni 2 iunie.

Cu toate acestea, tind sa cred ca altundeva a stat forta motrice a pietei in ultimele saptamani. La jumatatea acestei luni semnalam demonstratia de forta facuta de cumparatori cu apogeul tot intr-o sedinta de vineri, cand am avut imaginea clara a unei pietei in care "dospesc" banii, in care exista fonduri inactivate in asteptarea unui declac. A urmat o saptamana de usoare corectii pe fondul unei lichiditati reduce, pentru ca aceasta ultima saptamana din mai sa readuca optimismul, ocazionand astfel activarea unor destul de importante sume de bani care s-au indreptat spre bursa. Fara a face referire la vreun caz particular, aceste rabufniri violente ale cumparatorilor fac trimiteri la specificul pietei noastre de capital. Pe scurt, investitorul asteapta sa urce o actiune cu x% pentru a intra la cumparare. E normal pe de-o parte, ratiunile prudentiale spun ca e nevoie de o confirmare pentru a intra la cumparare, dar cand acest x% ia proportii, atunci suntem in fata unui comportament mai putin rational si mai mult emotional.

Cu toate ca analistul avertizeaza asupra societatilor care se apropie de zona de supracumparare si risca sa devina supraevaluate sau asupra societatilor care inregistreaza un grad redus de evaluare si unde cursul are un potential ridicat de crestere, investitorii se pare ca nu reactioneaza decat atunci cand piata se tulbura. Nu intra la cumparare decat dupa ce actiunea respectiva creste cu un procent semnificativ, care ar fi putut sa fie in buzunarul lui sau nu vinde decat foarte aproape de minime, cand de fapt ar trebui sa cumpere. Nu e neaparat pagubos acest tip de comportament, stim prea bine ca au fost cazuri in care au castigat cei ce au intrat la cumparare, chiar daca au intrat mai tarziu. Insa e de datoria noastra sa lansam avertismente asupra riscurilor la care se expun, fiindca pana la urma cineva tot va face parte din ultimul val de cumparatori, cei care cumpara la maxime.